

Хоп-цуп поскочићу, данас кеца ја добићу!

Почетком ове школске године, ученике наше школе је „задесила” неочекивана радост. Наиме, акцијом колега из Савјета ученика одобрено је да се на великом одмору пушта музика. Ова одлука је пропраћена неограниченим задовољством ученика којима је разонода апсолутно потребна за опуштање након исцрпних предавања.

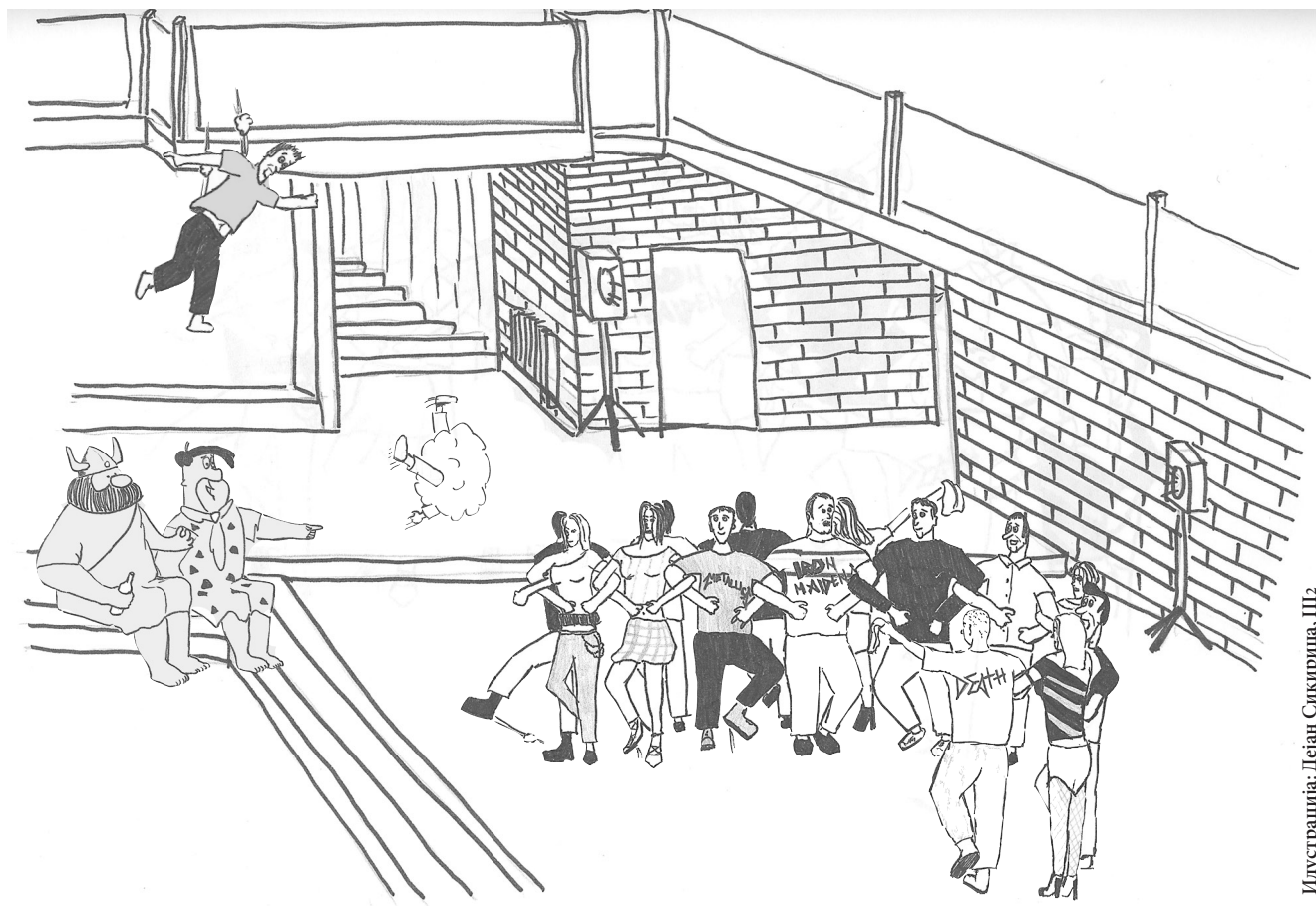
Припреме су праћене са великим

себи да примјетим да је ова иновација наишла на позитиван одјек код ученика, што за професоре не могу тврдити јер не располажем никаквим чињеницама.

Дани су наравно пролазили и имали смо прилику да чујемо најразличитије музичке жанрове: од групе Канзас до незаобилазне Ане Николић и њеног мега хита „Јануар” (о „квалитету” тог хита не желим да

ти другови су се ухватили за ручице и професорима и случајним пролазницима пружили приказ достојан „Скривене камере”.

Мали број ученика, који нису учествовали у том општеном веселу, са невјерицом је посматрао приказ у холу, док су неки, силазећи са спрата, прескакали и по неколико степеница да се што прије укључе у коло. Чак су и неки професори, не

Илустрација: Дејан Сикирица, III2

задовољством и интересом. Ко ли ће бити ди-џеј? Каква ће се музика слушати у овом гнијезду будућих интелектуалаца? Одговоре није било потребно дуго чекати.

Дошао је коначно и тај дан премијере. Звуци су се проламали кроз цијелу школу. Реакције су биле различите. Неки су то искористили да у центру хола изводе плесне тачке, други су ћутали, јер је било немогуће чути саговорника, док су трећи размишљали како све то подносе професори у зборници. Допустићу

пишем јер превазилази моја естетичка знања). Међутим, ситуација је кулминирала када су једног лијепог петка до наших слушних апарата долепшали звуци „Ужичког кола”. Немојте ме погрешно схватити, немам ништа против наше традиционалне музике, али оно што је мене запањило је реакција мојих школских другова. У свим другим приликама видјели бисте их као заклете фанове панка, рока, метала, хип-хоп музике и осјетили бисте поштовање због њихове преданости датој врсти музике. Исти

вјерујући својим ушима, напустили зборницу да виде шта се то дешава. Да се звоно није огласило ко зна до кад би се славље наставило. Хвала ти, Боже, за то звоно!

Дакле, ако вам неко из Гимназије страсно тврди да је највећи обожавацац панка, рока,... примите то са резервом јер не знате шта ће се десити када се зачују атактички звуци трубе или хармонике. Вјерујте ми, у то сам се лично увјерила.

Миљана Вуковић, III2